

Τὸν ἐξῆς λωποδυτικὸν ἄθλον διηγούνται οἱ Καιροί.

Ὁ Μ. Παχυνδάκης, λωποδύτης γνωστότατος καὶ ἀνήκων μάλιστα εἰς τὴν χορείαν τῶν διασήμων τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου, εὐρέθη εἰς τὴν σκληρὰν καὶ ἀδυσώπητον ἀνάγκην νὰ πληρώσῃ τὸν στομάχον του καὶ τὰ θυλάκιά του. Ἀπέστειλε λοιπὸν προχθὲς μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Β. Μιχαλοπούλου στίλβωτήν τινα ὑποδημάτων, διὰ τοῦ ὁποῦ παρήγγειλεν εἰς τὸν ζαχαροπλάστην, ὅπως φέρῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου οἰκίαν γνωστοτάτου τραπεζίτου 20 γλυκύσματα, μίαν φιλήλην κονιάκ, 2 τσουρέκια καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐξ ἑνὸς εἰκοσιπενταδράχμου. Ὁ ζαχαροπλάστης ἀνυπόποτος ἡτοίμασε τὰ γλυκύσματα καὶ ἀπέστειλε ταῦτα διὰ τοῦ ὑπηρετοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν οἰκίαν. Μὲλις ὅμως ὁ ὑπηρετὴς ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, συνήντησε τὸν λωποδύτην, ὅστις εἶπεν εἰς αὐτὸν νὰ σπεύσῃ νὰ φέρῃ μίαν ἐτι φιλήλην κονιάκ. Ὁ ὑπηρετὴς ἄνευ ἀντιλογίας, ἐννοεῖται, ἔσπευσε νὰ φέρῃ καὶ τὴν ἄλλην φιλήλην, ὃ δὲ λωποδύτης παραλαβὼν τὰ γλυκύσματα καὶ τὰ χρήματα, ἐτράπη εἰς φυγὴν. Ἡ ἀστυνομία ὅμως πληροφορηθεῖσα τὸ γεγονός κατώρθωσε τὴν σύλληψίν του, ὥστε ὁ φίλος ἐχώνευσε εἰς τὸ κρατητήριον.

Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀπεστάλη ἐκ Τριχάλων ὁ ἐξῆς χαρακτηριστικὸς διάλογος μεταξὺ ἐνὸς δημοσιογράφου καὶ ἐνὸς βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας :

— Ὑμεῖς, κύριε*** τί σκοπεύετε, θὰ ὑποστηρίξετε τὴν νέαν Κυβέρνησιν ἢ ὄχι :

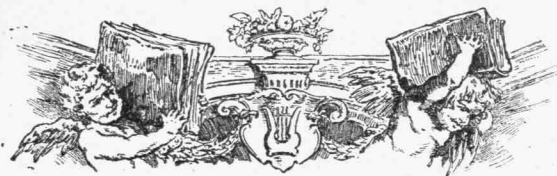
— Θὰ τὴν καταψηφίσω. Ἀνήκω εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

— Καὶ ἐὰν ἐπιφέρῃ οἰκονομία καὶ ἀναστήσῃ τὴν οἰκονομικὴν τῆς Ἑλλάδας πίστιν ;

— Καὶ τότε θὰ τὴν καταψηφίσω.

— Καὶ ἂν φέρῃ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα ;

— Καὶ τὸν ἀδαμάντινον ἂν φέρῃ θὰ τὴν καταψηφίσω.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Ἐφημερίδος» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ κ. Ἰακώβου Πολυλά, ἐπικρίνον τὰ Εἰδώλα, τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμ. Ροῖδου ἐκδοθεῖσαν γλωσσικὴν μελέτην. Ὁ κεκυραῖος λόγιος δὲν ἀσπάζεται τὴν γνώμην τοῦ συγγραφέως τῶν Εἰδωλῶν, φρονεῖ δὲ ὅτι τὸ δημοτικὸν ἰδίωμα εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπικρατήσῃ ποτὲ καθαρὸν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. Ψέγει τὸν κ. Ροῖδον διὰ τὸ συμβιβαστικὸν του συμπέρασμα, συμπεραίνει δ' αὐτὸς ὅτι αἱ μὲν ἀρχαῖαι λέξεις θὰ κλίνωνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραμματικὴν, αἱ δὲ δημοτικαὶ κατὰ τὴν νέαν.

— Ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαίδευτος ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Μαρτίνος ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν Ἑορμηνείας εἰς τὸ Ψαλτήριον. Ἐκάστη σελὶς τοῦ χρησίου τοῦτου βιβλίου θὰ εἶνε διηρημένη εἰς δύο στήλας, ἐν τῇ μιᾷ τῶν ὁποίων θὰ εἶνε τυπωμένον τὸ κείμενον τῶν Ὁ' ἐν τῇ ἐτέρᾳ δὲ μετάφρασις εἰς τὴν ὁμιλουμένην μετὰ παραπομπῶν εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τῆς Ἀγίας Γραφῆς, κάτωθεν δὲ θὰ ὑπάρχουν σχόλια, ἐπεξηγούντα τὰ δύσκολα

ΜΑΞ ΜΥΛΛΕΡ

χωρία τῶν Ψαλμῶν, λέξεις, φράσεις, ἐννοίας φιλολογικὰς, θεολογικὰς, φυσιολογικὰς, ψυχολογικὰς, ἱστορικὰς, ἐθνολογικὰς, ἀρχαιολογικὰς καὶ ζωολογικὰς.

— Διατρίβει ἐν Ἀθήναις ὁ ἐπιφανὴς γερμανὸς γλωσσολόγος Μὰξ Μύλλερ, εἰς τῶν πρωτοτυπωτέρων κατὰ τὰς ιδέας καὶ γλαφυρότερων κατὰ τὴν φράσιν συγρόνων συγγραφέων.

— Διὰ φυλλαδίου, ἐκδοθέντος ἐν Παρίσις, ὁ κ. Σολομὼν Ραϊνάχ, ὁ γνωστότατος ἀρχαιολόγος, ἀποκρούει τὴν ἀποδιδωμένην εἰς τοὺς Ἑβραίους κατηγορίαν τῶν θρησκευτικῶν ἀνθρωποθυσιῶν ὡς ἀνυπόστατον. Στηρίζεται εἰς πλείστας μαρτυρίας καὶ σωρεῖ πολλὰ ἐπιχειρήματα, ἐπιφέρει δ' ἐν τέλει ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ τηροῦντες τὸν Νόμον, ἀποστρέφονται τὸ αἷμα, καὶ ὅτι τὸ Δευτερονόμιον ἀπαγορεύει ἀπολύτως τὴν βρώσιν καὶ τὴν πίνσιν τοῦ αἵματος τῶν ζώων, πολλῶν δὲ μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων.

— Ὁ Ζολᾶ προεδρεύσας φέτος τοῦ ἐτησίου συμποσίου τῶν Φαιτητῶν ἀπήγγειλε θαυμάσιον λόγον πρὸς τὴν Νεότητα, ἀναιροῦντα τὰς ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι κατὰ τὰ προηγουμένα ἐτη ἐξενεχθείσας πρὸς τὴν νεότητα ιδέας τῶν Λαβὲς καὶ Βογκέ.

— Ἡ Φιλολογικὴ Ἐταιρεία τῆς Νυρεμβέργης διοργανίζει ἑορτὴν πρὸς τιμὴν τοῦ Χάινε. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ἐκδώσῃ καὶ Λεύκωμα, ἐν ᾧ θὰ συνενωθῶσιν αἱ περὶ αὐτοῦ σκέψεις τῶν ἐξοχωτέρων συγγραφέων τῆς Εὐρώπης. Ἐκ τῶν Γάλλων ὁ Ζολᾶ ἔγραψεν «Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δυσσελδόρφης (τῆς πατρίδος τοῦ ποιητοῦ, ἀρνηθείσης ὡς γνωστόν, νὰ παραχωρήσῃ θέσιν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος του), μὲς μεταφέρει ἀρκετοὺς αἰῶνας ὀπίσω. Βεβαίως οἱ κύριοι αὐτοὶ θὰ ἐπιθυμοῦν τὸν μεσαίωνα καὶ τὰ βασιανιστήρια». Ὁ δὲ Δωδέ: «Ἡ Γαλλία ἤτις παρέσχεν ἄστυν εἰς τὸν ζῶντα, δὲν θάρνηθῃ τοιοῦτον εἰς τὸν νεκρόν». Ὁ δὲ Γκρουώ: «Τὸ μόνον λάθος τοῦ Χάινε εἶνε ὅτι γεννηθῇ Ἑβραῖος».

— Ὁ Ἰάκωθος Γόρδων Μπέννεντ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης» ἐξεχώρησε τὴν κολοσιαίαν ἐφημερίδα του εἰς μετοχικὴν ἐταιρείαν, τῆς ὁποίας το κεφάλαιον εἶνε δύο ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Ὁ Μπέννεντ εἶνε σήμερον ὑπέροπλος, ζῶν ἡγεμονικῶς καὶ ταξιδεύων δι' ἰδίαν θαλαμηγοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐν τῷ κόσμῳ δημοσιογράφων.